

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

Tiende Session.

30te Møde.

Fredagen den 12te Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Endelig har Fleertallet, for at undgaae yderligere Indsendinger imod en saadan Bidnesforsel, foreslaaet, at den ikke skulde kunne benyttes i andre Sager end netop i de Sager, hvori den var optaget. Dette har tillige sin Grund deri, at det er foreslaaet, at Bidnesforsel kan foregaae uden saerligt Stevning til Parten, om han endogfaa var bleven borte, og at der altsaa virkelig kunde være Noget, der talte for, at en Bidnesforsel, der skete i saadanne Sager, ikke benyttedes som Beviser uden for det, som der var Spørgsmaal om. Mindretallet, der vel nærmere vil udvikle sin Anskuelse om disse Forhold, har principaliter foreslaaet, at Bidnesforsel kun maa finde Sted for den ordinaire Ret; men har dog in subsidium foreslaaet, at Bidnesforsel ogsaa kan finde Sted for Landvæsencommissjonen, men med to Indskrænkninger, som ville gjøre, at det maaskee sjældent vil komme til Anvendelse. Den ene Indskrænkning er, at Parterne derom skulde være enige; en saadan Enighed vil jo i mange Tilfælde ikke kunne tilveiebringes; men kan den tilveiebringes, vil der altsaa være Overeensstemmelse imellem Fleertallets og Mindretallets Forslag, hvad dette Tilfælde angaaer. Den anden Indskrænkning er, at det er gjort afhængigt af, at Bidnerne ere villige til at møde; det kan vel ogsaa nok være, at Bid-

nerne i Almindelighed ville være villige til at møde, men det forekommer ikke Fleertallet, at der er nogen Grund til at fritage Bidnerne for at give Møde, naar der ikke med dette Møde er forbundet anden Besvær end den, der lovlig kan paalægges dem med Hensyn til at møde ved den ordinaire Ret. Fleertallet har imidlertid foreslaaet, at naar den Part, som anseer det for vigtigt, at der føres Bidner, og for stemmende med sit Lary, at saadanne Bidner da ogsaa kunne føres ved den ordinaire Ret. Det kan vel være, at det undertiden vil være noget billigere at føre Bidner ved den ordinaire Ret end ved Landvæsencommissjonen; men derfor overlades det ganske til den Part, som trænger til Oplysning ved Bidner, at gjøre, hvad han i den Henseende anseer for at være det Tjenligste for sig. Men forsaavidt Omkostningsspørgsmaalet overhovedet skal faae Indskydelse paa Afgjørelsen af, hvad der er det Rette i Striden mellem Fleertallet og Mindretallet, da troer jeg dog, at der ikke kan lægges megen Vægt paa dette Spørgsmaal, thi naar Retten skal begive sig til Aastedet, koster det ikke saa lidet, og vi maae tænke os, at Bidnesforsel i Almindelighed ogsaa kan foregaae i et Møde, der er berammet af Landvæsencommissjonen, til Tilveiebringelse af andre Oplysninger i Sagen, saa at der ikke spildes nogen Omkostning derved, at Commissjonen tillige bliver tilstede for at føre Bidnesforsel. Forskjellen paa Beføstningen imellem en Dommers Møde paa Aastedet og en Landvæsencommissjons Møde der vil ialfald være saa ubetydelig, at man ganske rolig kan overlade til selve Parten at bestemme, om han vil bære Forskjellen i Beføstningen eller ikke.